
KRAŠKI IZLIVI

Marcela Bole

ŠEPULJE

SV. ANTON (1933)

Izšlo v samozaložbi Marcele Bole v Melbournu za Božič 1984

ISBN 9590189

"Ta knjiga preprostih misli, ki jo ravnokar držite v rokah je nastala iz ljubezni do slovenske besede in iz spoštovanja do moje rodne zemlje ter nove domovine..."

Tako se je izrazila naša slovenska izseljenska pesnica—samorastnica Marcela Bole ob izdaji te knjige.

Marcela v njenih verzih izraža preprosto toploto hčere trpkega Krasa, kjer je pred sedemdesetimi leti zagledala svet. Njene besede opisujejo jedro njene mladosti v tako živi obliki, da se trenutno srečate s trpko dušo kamenite kraške pokrajine. Pesnica sama pa nam brezdvomno prikazuje lik zimzelenega kraškega brina, ki ga ne upogne niti sila kraške burje in ne uniči suša rdeče grude...

Marcela poklanja njene pesmi vsakomur, ki ljubi domačo slovensko besedo, posebno pa se spominja tistih rojakov, ki z njo delijo usodo izseljenski duše s ponosno ljubeznijo do stare in ravno tako nove domovine...

Gec Bole Alojzija Marcelina, končno Marcela, rojena 18. junija 1914 v Šepuljah pri Sezani: Četrta hčerka pokojnih Gec Petra in Justine rojene Žvab iz kmečke družine.

Moja mama je ostala vdova z malim detetom Janezom Čefuta. Ponovno se je omožila z Gec Petrom, imela še štiri hčerke in po desetih letih še sina Ludvika.

Doma sem bila preveč crtлана, – radi tega sem trpela silno domotožje v Seslanu pri Trstu. Začela je vojna, mož v vojno jaz pa sem šla vsa srečna začasno na dom. Prenočišče sem imela pri sosedu Rudolfu in Mariji Čefuta.

Med vojno smo živele v hiši kar štiri družine. Čefuta, Gec, Gorup in Bole. Pet otrok v hiši vsi pod pet let. Vsi smo se razumeli. Po vojni pa s trebuhom za kruhom.

Danes živi v hiši samo še Miro Čefuta.

Končala sem osemrazredno privatno šolo pri šolskih sestrah v Tomaju, tri razrede v slovenščini ostale v italijanščini pod fašizmom. šolo smo imele od osme ure zjutraj do ene popoldne.

1930 Izvršila tečaj vezanja na stroj.

1933 Izučila za šiviljo pri Zmagi Seražin.

1950 V Trstu dopolnila krojni tečaj. Učiteljica Dora poročena z Avstrijcem.

1954 Izvršila tečaj vezanja na roke. Učiteljica Roco Nella. Po vojni do leta 1955 zraven domačega dela šivilja na domu na Opčinah, Trst, Via Nazionale 15.

1955 Priplula z možem, Nevo in Danilo v Avstralijo. Delala v tovarni kot šivilja na razne stroje.

Kot upokojenka prodajala World Book Encyclopedia, še rada šivam in pišem posebno pesmice.

Spoštovani bralec oprostí pogreškom. Sem samorastnica, – zrastle pod fašizmom. Knjigo sem želela napisati iz ljubezni do slovenske besede.

V tiskarni sem imela vprašanje, kdo mi je pomagal pri delu? Vem, da se bo vprašanje ponovilo, radi tega dragi bralec odkrito povem:

Prvič podedovana žilica po pokojnem očetu. Oče je zlagal pesmi, a ni nobene napisal čeprav je znal pisati.

Pobudo za pisanje mi je dala slovenska oddaja na radio 3EA in pa sestanki pri Slovenian Art Society. Cerkveno središče ter "Vestnik" z objavo mojih pesmi. Veliko korajže mi je dalo S.D.M., prejšnji predsednik gospod Stanko Prosenak in sedANJI predsednik gospod Peter Mandelj.

Hvala prav vsem. Verskemu središču v Kew, patru Baziliju in pa patru Valerijanu iz Sydneya, saj sta oba obljubila pomoč pri prodaji knjige. Enako lepa hvala Koordinacijskemu odboru slovenskih društev v Viktoriji, ki je tudi obljubil pomoč pri prodaji.

OPIS VSEBINE:

Kraški shodi in spomini, so spomini iz mladosti. Kraške vasi niso vse opisane. Kjer nisem plesala, ne imela sorodnikov, pesem iz srca ni privrela. Vojna leta od Neve do Danile nam povedo: Tiste čase ni bilo cesarskih rezov do skrajne sile. Tudi ni bilo umetnega hlajenja zraka. Objasnijo, kako si pomagati v pomanjkanju. Pesem Avstralija opiše prihod v Avstralijo, začetek novega življenja v tujni. Bratu Ludviku sem napisala pesmico resnično eno uro predno sem zvedela strašno novico o smrti mladega brata. V Italiji potres in "Mlada vdova" tretji rod je resnična zgodba. Neutešena želja po učenju mi pravi World Book Encyclopedia je zaloga otroku za celo življenje. Cvetličji prepír je misel na študirane ljudi, – osat je ubogi samorastnik, ki se Bogu zasmili.

Ta knjiga, čeprav v siromašni slovenščini in z napakami, naj bo vzgled mladini: Vse premore trdo delo in dobra volja.

Pesmica mojega očeta mami pred poroko:

Oblaček ti ovčica bela,
po nebu plavaj mi naprej, naprej.
Poglej, kaj moja draga dela,
da jo pozdravljam ji povej.

"Da jo pozdravljam ji povej" se ponavlja. To pesmico nas je učil oče peti v zimskih večerih.

Marcela Bole

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Kraški shodi in spomini

ŠEPULJE

Sv. Anton – 17. januarja.

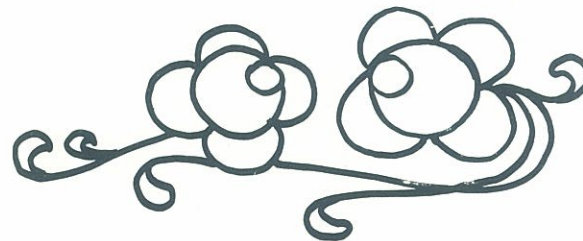
Na Krasu Šepulje vasica mala,
a dober teran je pivcu dala.
Na gmajni pa cerkvica stoji,
pred cerkvico kal z vodo leži.

Januarja najhujša je zima,
kmet naj pri peči kima.
Burja dol po klancu piše,
ledene rože na okna riše.

Šepuljci:

Pravi čas za shod so zbrali
pred cerkvico na kalu se drsali.
Dekleta so v posodah rože nosile,
cerkvico za shod lepo okrasile.

Pri svetem Antonu so zjutraj molili,
za vse dobrote ga prosili.
Opoldne po ledu vsi se drsali,
popoldne v skednju lepo naplesali.

DUTOVLJE

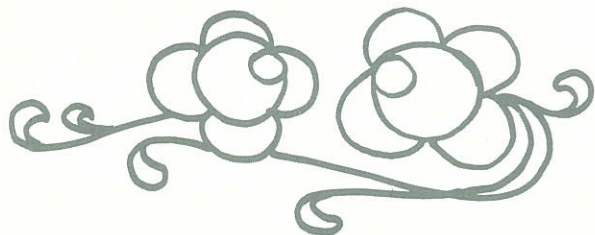
Sveti Blaž — 3. februarja.

Ko sveti Blaž se je oznanil,
floz na prosto se postavil.
Zima z repom je mahala,
mladina v mrazu pa plesala.

Ob ograji dekleta zmrzovale,
petršilja kar precej prodale.
Tudi seme je bilo v prodaji,
za pridnega kmeta orodje v nabavi.

Sveti Jurij — 24. aprila.

Pomlad pride na zeleni Jurij,
v Dutovljah potrka ti na duri.
Floz pride spet na dan,
pod cvetoče kostonje vsi na plan.

RICMANJE

Sv. Jožef — 19. marca.

Marca se sveti Jožef slavi,
ta dan vse v Ricmanje hiti.
Na rebro vasica ljuba sloni,
iz Trsta okolice vse vabi ljudi.

Štruklje sladke smo kupovali.
otroci so na piščalke igrali.
Gostilne polne vse v prek,
nisi imel kam se vsest.

V Ricmanje smo radi hodili,
utrjeni domov vrnili.
Ko zvezd nešteto je na nebu migljalo,
in vse naokrog po pomladi dišalo.

KOMEN

Sveti Jurij – 24. aprila.

Komen na Krasu lepa vas,
najlepša je bila na Krasu.
Kadar začne trava rasti,
shod je slavljen v vasi.

24 – 4 – 1944

Tisti shod ne bo pozabljen,
februarja je gorela vas,
Sveti Jurij aprila praznik,
v nebo je vpila požgana vas.

Nemci Komen so požgali,
v internacijo odpeljali vse ljudi,
žalostno je bilo na shodu v vasi,
prazne so bile v cerkvi vse klopi.

SEŽANA IN KRIŽ

Sveti Križ – 3. maja.

Prvi teden v sončnem maju,
Kras je bil kakor v raju.
Shodujejo takrat v Sežani;
shod imajo tudi Križani.

Še vidim snežene kepe,
v Križu ob cesti so cvetele.
Vidim gartrože, ahacije;
po latnikih so pletle.

V Sežani veliki semenj,
kupovali so konje in prašiče.
Prodali stare krave, vole,
kupovali mlade junce in junice.

Prišli so kupci iz Furlanije,
drugi tudi dol od meje.
Velika bila je ta dan kupčija,
včasih tudi goljufija.

T O M A J

Sveti Peter – 29. junij.

Sveti Peter je bil spoštovan,
od vseh krajev obiskan.
Za shod je bilo mnogo priprave,
za želodce in zabave.

Otroci za igrače so prosili,
v ringelšpilu se vozili.
Iz Prvačne godci so igrali,
za liro, pari trikrat zaplesali!

Od vročine so se vsi potili,
s teranom grlo pohladili.
Drugi dan je kosa pela,
ženica s srpom žito žela.

U T O V L J E

Sveta Marjeta – 20. julija

Na sveto Marjeto shod se slavi,
ko na njivi fižol dozori.
Čeprav vasica mala,
na shod se doma je maša brala.

Včasih so se tudi tam zavrteli,
saj godce svoje so imeli.
Malo fantov, še manj deklet,
nekaj jih je šlo v svet.

Mala na griču vasica leži,
ob strani gmajna jo, polje krasi.
V gozdu prepeva kukavica,
po vejah skače veverica.

V stranski vasici lepo se živi,
čisti zrak, v njem nesnage ni.
Lešnikov grm bogato rodi,
vesela veverica in otroci vsi.

K O P R I V A – 20. julij

Sveti Elija Koprive patron,
ptica ne prosi več božji lon.
Čeprav je sonce močno grela,
po prašni cesti se je na shod hitelo.

Nove čevlje, visoke pete sem izbrala,
da bom v Koprivi lepo plesala.
Za domov pa ojej; nemogoče hodit naprej,
prijateljica se je lepo smejala,
ko bosa sem domov ceplala.

A V B E R

Sveti Jakob — 25. julija.

Na griču Avber stoji,
ob svetem Jakobu shod slavi.
Po žetvi njiva že orana,
ajda, repa posejana.

Po slami in senu diši
v vročini vse v Avber hiti.
Kobeja gostilna na glasu je
pijača, jedača privabi vse.

Na griču je mnogo lepih deklet,
z avberko se hočem na plesu vrtet.
Prebrisane glave, lepe so vse,
le pazi, da ti ne zmeša glave.

K A Z L J E

Sveti Lavrencij — 10. avgusta

Na Krasu Kazlje znane vsem,
veselja mnogo so dale ljudem.
Na sveti Lavrencij od vseh strani,
v Kazlje so radi prihajali.

V Kazljah veseli ljudje so živeli,
kar dva muzikanta so imeli.
Kadar "Blaž" zagodel je,
v dobro voljo spravil vse.

Blaž muzikant se je rodil,
pohvalo vsepovsod dobil.
Moran se je v muziki učil,
a Blaža nikdar ni prekosil.

Blaž bil po celem Krasu znan,
povsod na svatbe zvan.
Kar v mladosti drago ti je,
tudi v starosti pozabiš ne.

Lovrinovi včasih so ovce redili,
z ovčjim sirom ljudi pogostili.
Za shod že iz nove pšenice,
so bile mize polne štrukljev, potice.

REPENTABOR

Devica Marija — 15. avgusta

Sredi avgusta se Repentabor ponaša,
pri Devici Mariji zvon se oglašā.
Vabi in kliče: pridite vsi?
Mati Marija mir v srca deli.

Po klancih stezicah vse hiti,
polna je cerkev, poln grič je ljudi.
Med štanti se mladina preriva,
domov se ne sme brez spomina.

Iz griča daleč okrog je razgled,
na morje in kraški je svet.
Kot posejane ležijo kraške vasi,
od ene do druge daleč ni.

Dol po griču se vračajo ljudje,
nabirajo ciklame saj tolko jih je.
V dolini na flozu godba igra,
zabave polno, kdor cvenka ima.

SKOPO

Sveti Mihael — 29. septembra

V lepi legi Skopo leži,
o svetem Mihaelu ajda zori.
V vinograd gre kmet vesel,
saj tudi grozd je že dozorel.

Ko Skopo shod slavi,
nobeden lačen ni.
Kamor se oko ozre;
zrelo sadje kliče te.

Orehe grize veverica,
povsod zoblje ptica.
Hiti čebela nabirat med,
kmalu bo šlo grozdje v klet.

Se Skopo ponaša, veseli,
bogati mesec zbrali smo mi.

PROSEK

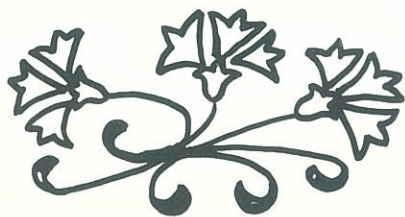
Sveti Martin — 11. novembra

Svetega Martina Prosek slavi,
ko se iz grozdja vino dobi.
Tedaj se veho dobro zabije,
sladko vince z veseljem pije.

Prosečani pa znajo skrivnost,
da ostane vedno vino kot mošt.
Nikdar ne bom pozabila,
najslajše vince tam sem pila.

Svetega Martina vsi poznajo,
pari se tam radi v zakon dajo.
Kdor si ne more dobiti par,
pa le tiste dneve mu je žal.

Prosek pri Trstu je dobro znan,
radi sladkega vinca spoštovan.
Vince ogreje dušo in srce,
domov gredoč prepeva vse.

GORICA

Sveti Andrej — 30. novembra

Ko sveti Andrej se je oznanil,
vse je v Gorico vabil.
Iz Furlanije, Vipave in Krasa,
zabave za vse in polna čaša.

Celo leto malo na stran,
da lepši v semnju bil je dan.
Razne igre so tam igrali,
in se vsi iz srca nasmejali.

Med drugimi to razvedrilo

Gospod kliče: "Vstopi je lepo."
Ko vstopiš se vrata zapro.
Pod pod nogami izgine, — — —
ti že drviš v globočine.

V dolini že polno ljudi,
po isti poti so šli vsi.
Klobuke možki so iskali,
mladi se skrbno česali.

Kaka sramota, ko dol leti!
A drugi za tabo takoj sledi.
Potem med gledalce se uvrstiš,
se smeješ in za trebuh držiš.

Gorice ne bom pozabila,
največ smeha sem tam užila.

K R A S

Na Primorskem Kras leži,
tam poleti burja spi.
Ko novo leto se oznani,
burja spet vihra med nami.

Od Nanosa dol piše,
v Štorjah kote vse poišče.
Proti Sežani zdaj drvi,
da po zraku vse leti.

Na Krasu vse vasi pometa,
v Dutovljah malo poneha.
Potem se znova razsrđi,
proti Nabrežini zabuči.

Ko zadnja vojna je začela,
burja tam je mlin imela.
Tako je močna bila nje sila,
da je na bivji vlak zvrnila.

Tam strehe mnoge je odkrila,
drevje rila in lomila.
Ko po cesti sem hodila,
pot mi je zabranila.

Potem z veliko silo, bum — —
na tla me je pobila.
Torba, ki sem jo nosila,
se mi je v zraku zgubila.

Tam v Trstu ob obali,
v času burje vrvi so navezali.
če bi tega ne storili,
mnogi bi v morju utonili.

Pred petdeset leti,
bilo drugače je na sveti.
Vodo na glavi smo nosili,
Po snegu ledu vsi hodili.

Kadar burja pihat je začela,
še vodo iz škafa nam je vzela.
"Lep spomin mi je na Kras"
saj tam je moja rojstna vas.

L U N I

Luna polna na nebu sije,
vse je tiho, mirno spi.
Dekle na oknu solze lije,
ker ljubega od nikoder ni.

Luna zlata ti povej mi,
kje moj ljubi dragi je?
Ali zbral je drugo cesto
in pozabil res na me?

Če hojo k meni je pozabil,
to najhuje ni gorje; — —
a če drugo dekle ljubi, — —
meni počlo bo srce.

TERAN

Svetovno je znan "Kraški teran".
Kjer sivo kamenje v zrak štrli,
tam teran lepo diši.
Ko pride mesec maj,
Kras pogrne zelen pajčolan.
Trta zeleni, drobni zarod se debeli.
Slavček žvrgoli, na obzorju se dani.
"Bog varuj nas toče" prosi kmet,
da le srečno bi prispelo grozdje v klet.
Do svetega Martina končana je bendima.
Potem pa sode se zabije,
teran se lahko že pije.
Če po jedi se kozarec spije,
to dobro je za žile.
Kozarca dva al tri,
to vsakega razveseli.
Kdor pa pregosto ponovi,
na cesti obleži.

V gostilni Franc stoji,
nestrpno obrača oči,
okoli se ozira in pravi:
"Pol litra daj mi ga Špela. — —
Lepše mi bo pesem iz srca vrela.
Že dolgo časa je — —
samo po Emi mi hrepeni srce.
Pod nje okno grem,
da jo ljubim ji povem.
Da jo ljubim, da jo ljubim ji povem."

FANTJE NABOR

S cvetjem konje okrasili,
vriskaje se pojoč vozili.
Harmonika je vmes igrala,
fante nabor spremljala.

Od vseh strani v Sežano,
vozovi so peljali:
Drugo pomlad fantje od vojakov,
žalostno domov pisali.

Doma ljubca je ostala,
v skrbeh: — — — Me bo čakala?
Ako sosed gre do nje, — —
prebodem mu srce.

"Kaj tako dolgo bom čakala,
raje si bom družga zbrala."
Ljubček že doma prepeva, — —
ljubca joče, kesa se reva.

Fantu bilo je zelo hudo,
pa pozabil kmalu je na njo.
Drugo pelje pred oltar,
prvi je do smrti žal.

ROŽA LJUBEZNI

Roža ljubezni se v srcu rodi,
mladmu in starmu se včasih zgodi.
Že od praveka let, — — —
ni znano kdaj začne cvetet.

Brez dežja je lepa sveža,
korenine globoko steza.
Sonca toplote treba ni,
vseeno topla je vse dni.

Tudi če jo toča pobije,
vedno znova vzklije.
Slana nežne rožce pomori,
a roži ljubezni nič ne stri.

Najhujši vihar — — —
jo ne izruje iz tal.
Močna sila je sveta,
ljubezen, srca rožica.

A magnetna roža ni, — —
ne išči ljubezni, — — —
kjer v srcu je ni.

KOKLJA

Koklja si je v glavo dala,
da sama mati bo postala.
Za gnezdo skrit si kot dobi,
tam notri jajčeca vali.

V temi malo je in pije,
pred ljudmi se skrije.
Na jajčkah vedno čepi,
pazi, da so topli vsi.

Tri tedne jajčka uri.
potem se pišče zuri.
Živalca v jajcu oživi.
iz lupine ven zleti.

Kakšno veselje je za vse,
ko koklja s piščeti prikaže se.
Okoli skačejo kot tenisa žogice,
rumene, kot v dolu trobentice.

Otrok ročico živalci pomoli,
koklja se huda vanj zaleti.
Ponosno koklja se šopiri,
"Moja piščeta pusti v miru."

Kot dobra mati zanje skrbi,
dokler pišče ne dorase.
Potem pa živalco pusti,
naj se po svoje pase.

LEDENE ROŽE

Redko se zgodi,
da ledena roža nam cveti.
Na Primorskem spomnim se;
samo parkrat cvetela je.

Po snegu je dež rosil,
naenkrat temperatura pala.
Sneg se je v led spremenil,
vse je bilo kot iz kristala.

Veje drevja so šelestele,
kristalne v vetru se zibale.
Beli cveti so povsod cveteli,
kot, da belo nedeljo bi imeli.

Ledeni curki so od streh viseli,
v kristalnem gaju smo živeli.
Temno sivo je bilo nebo,
vso naravo lepšalo.

Skozi oblake je sonce posijalo,
ah, kak čudovito je vse bliščalo.
Lepše lepote si ne želim,
kot na tem svetu jo dobim.

MOJ OČE

Oče bil vesele narave,
ljubil petje, vse zabave.
Ko otrok se mu rodil,
še eno njivo je kupil.

Sukno prodal, trte kupil,
vinograd skopal, trte vsadil.
Rano pred soncem, travo kosil,
ko sonce je grelo, trte škrofil.

Trdo on delal, za vse je skrbel,
otrok vsak, kar je rabil, imel.
Rad je pil vino, teran prodal,
ob nedeljah v krčmi se radoval.

Ljubil mamó iz globine srca,
najlepša mu žena vsega sveta.
Visoko vitko si je vedno želel,
plavalaso povrhu, zato jo je vzel.

Poštenja nas je vedno učil,
da v življenju boš srečen bil.
Pridno tudi zidal, ljubil je red
vsi taki, – bilo bi dobro na svet.

MOJA MAMA

Mama imela dobro srce,
prav pristrčno ljubila
nas otroke je vse.

Doma srečna bila,
po vasi ni šla.
Prva zjutraj vstala,
zadnja spat šla.

Gospodinja pa taka,
da boljše je ni.
Lepo vse vredila,
nič manjkalo ni.

Nikdar nervozna,
razumela nas vse,
nam dala tolažbe,
kadar je rablo srce.

Bližnjega ljubi,
nam pravila je,
odpusti sodedi,
če te užalila je.

Kar se mlada naučiš,
za vedno to znaš.
Kar v mladosti zamudiš,
se pozneje kesáš.

Mama ti moja, — —
ljubim te nad vse.
Oh, kako srečno pri tebi
je bilo srce.

Na svetu najlepša
za moje oči.
Tvoj glas melodija,
da lepše je ni.

Za tabo v vsemirje
mi misel hiti.
Tam konec trpljenja,
tako upamo vsi.

NEVI

V Trstu sem tri dni vpila,
najraje bi skozi okno skočila,
Otrok se je bal na svet,
v varstvu je hotel živet.

Zvezda "Leva" se razjezi,
na svet otroka zapodi.
Vročino strašno smo trpeli,
temo, zaprte okna povrh imeli.

Vojna strašna je divjala,
ko dete tebe sem zibala.
Vedno dobra, nič jezila,
moža sama si zvolila.

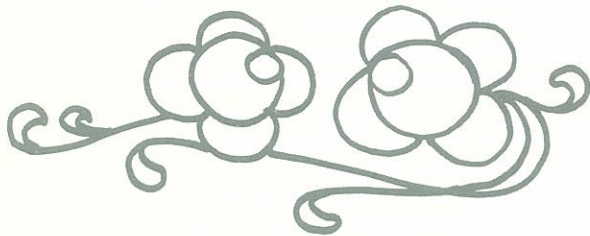
Kot ti dobra naj bo hči,
to iz srca ti mama želi.

KRUH MED VOJNO

Med vojno smo živali,
kruha malo smo imeli.
Sila res prav vse stori,
iz krompirja se kruh naredi.

Kuhan krompir sem zmečkala,
mu še malo moka dodala.
Čez dve urci ali tri,
dober kruh v peči diši.

Riž sem na mlinček mlela,
belo moko takoj imela.
dodala vode in soli,
pa smo kruh jedli vsi.

KAVA ZA ČASA VOJNE

Predraga kava je bila,
zaloga ječmena tudi pošla.
Grozdja seme smo sušili,
iz pečenega zrnja kavo pili.

Ljudje so tudi govorili,
želod za kavo uporaben je.
Mi take kave nismo pili,
ne bom govorila kakšna je.

Mnogo let je od takrat minilo,
še meni se neverjetno zdi.
Mladina tega ne verjame,
a kdo ve, kaj se še zgodi?

CIKORIJA MED VOJNO

Predolgo vojna je vihrala,
niti cikorije več ni bilo.
Soseda v skrbi vzdihovala,
kaj pa za zajtrk jutri bo?

Nič ne tarnaj draga moja,
v vrt po fige pojdi;
v peči naj zarumene,
na mlinček dobro zmelji,
pa s cikorijo kava vre.

Na gredi raste korenje,
v cikorijo ga spremeniš.
Zribanega na drobne kose,
ga v vroči peči posušiš.

Na kavo prišla bo soseda,
rekla bo, da dobra je.
Kje dobila si cikorijo?
To pa res uganka je.

KURJAVA MED VOJNO

Kako med vojno smo živeli?
Plina malo smo imeli,
gorivo tudi je pošlo.
Oh, bilo je žalostno.

Če si se hotel gret,
v Trstu sekal si bošket.
Furlanka mi je pripovedovala,
z malo ognjem je kuhala.

Pravi:
Fižol v mrzli vodi se zavre,
potem ogenj se ugasne.
V papir zaviti lonec pokrit,
čez dve uri zavreti ponovit.

Nazadnje se ga še posoli,
če ga prej soliš se strdi.
Kadar stiska velika je — — —
dobro poslušat nasvete vse.

BRŠLJAN

Znan zelen je bršljan,
pa to naj vsakdo ve,
da mnogo vreden je.

Kadar vojna začne,
zaloga sprazni se.
Perica bo vzdihovala,
kako bo volno prala?

Naj le mirno spi, — — —
kdor bršljan goji.
Bršljana liste boš kuhala,
v mlačni vodi volno prala.

Maje, hlače vse blago
kot novo bo postalo.
Le naj se bršljan goji,
prišel bo še v porabo.

Okoli hiše zid krasi,
po drevju rad se vije.
Po njemu skače črni kos,
prepeva svoje melodije.

DANILI

Oktobra si se na svet prijokala,
takrat, ko je huda vojna divjala.
Zrakoplovi bombe so metali,
često na ljudi streljali.

Po vrhu so Nemci strahovali,
vsi smo pred njimi trepetali.
Shramba prazna brez živil,
niti kvas se ni dobil.

Milo sama sem kuhala,
da sem ti plenice prala.
Čeveljčke tudi sama šila,
da bosa nisi nog ranila.

Po vojni

Misel mi nazaj hiti — — —
Ah, kako lepa si se rodila,
kodre na glavi, lepe oči,
rožnata lica občudovali so vsi.

Živa kot poper, skrbi si mi dala,
dobra, poslušna, dekle si postala.
Mnogo veselja od tebe sem žela,
hvala Bogu, da sem te imela.

AVSTRALIJA

1980 je bilo 25 let odkar
smo zagledali avstralski svet.
"Toskana" ladji je bilo ime.
ki odpeljala iz Trsa čerine je.

Prvo noč na tleh smo spali,
ves prvi teden prejkali.
Ker nismo angleško govorili,
smo prve dni le mleko pili.

Delo smo vsak dan iskali,
"Speak english" so povsod vprašali?
Najlepši je bil dan, — — —
ko smo srečali Slovence v Prahan.

Potem smo le dobili delo
in šlo naprej je bolj veselo.
V novo hišo se vselili,
v mrežo se lepo vlovili.

Ne delaj si preveč dolga,
to za nas je šola bila.
Težko smo prebili led,
lepše začeli potem živet.

Viktorija ima polja zelena,
nešteto dreves različnega imena.
Južna Avstralija je bogata,
z žiti polja tam so zlata.

V Queenslandu se razno sadje dobi,
rodovitna je zemlja, rib kar mrgoli.
Tam ob obali povesod je lepo,
in še pozimi greš lahko v vodo.

New South Wales vsak pozna,
z "Opera House" se Sydney baha.
V avstralski zemlji škrat,
skrbno čuva svoj zaklad.

Komur delo ne smrdi,
v Avstraliji lahko živi.
Svoboda je; vsak po svoje
lahko dela, pleše in poje.

EUKALYPTUS

Eukalyptus v Avstraliji raste,
ga cenijo ljudje.
Dober za zdravilo,
za čiščenje uporaben je.

Vedno zelen ostane,
listov ne zgubi.
Koala z njim se hrani,
na drevu rada čepi.

Prijeten vonj oddaja,
kmalu znan tujcem vsem.
Starka mi pripovedovala,
kak koristen je ljudjem.

KANGAROO

Kenguruj živalca lepa,
v Avstraliji je doma.
Dve zadnji nogi dolgi,
prednje nožice krajše ima.

Kot možiček skače,
prednje noge gor drži.
Močan rep odzadaj vije,
nanj se osloni, kadar sedi.

Na dolgem vratu pa glavica,
z uhlji kot zajček miga.
Občudovanja vredna je samica,
na trebuhu luknjico ima.

V trebušni torbi, mladiča nosi,
mesece v torbi se joey redi.
Iz luknjice vedno kuka skozi
a včasih le se v skok spusti.

Po celi tu celini,
se kenguruj dobi.
Iz kože te živali,
izdela lepe se reči.

HANGING ROCK

Slomškova šola je dnevnik spremenila,
letni piknik že maja priredila.
Na Mount Macedon, bilo nekaj je reklame,
z otroci se tudi druge vzame.

Precej ljudi se je nabralo,
gledat pogorelo tam naravo.
Na Mount Macedon se je nebo solzilo,
na rahlo iz neba pršilo.

Vsa narava je jokala;
kaj bo revščino kazala.
Voznik je vozil kar naprej,
hitel iskati lepši kraj.

Pod "Hanging Rock" se ustavi,
v čudoviti tam naravi.
Najprej smo ga okrepčali.
potem na skalnat grič podali.

Ogromno skalovje v zrak štrli,
skala ob skali tam sloni.
Med skalovjem steza vije,
večkrat popolnoma skrije.

Iz vrha, zadaj vidiš prepad,
kjer je nekdanj bruhal škrat.
Takrat so skale v zrak frlele,
ena na drugi obsedele.

Pred več leti se je zgodilo,
mlado dekle se je tam zgubilo.
Med skalovjem se mudila,
nikdar več se ni dol vrnila.

GEELONG

Geelong se s plažo ponša,
morje valove prenaša.
Pod košatim drevjem sediš,
na mehki travici ležiš.

V vrtu ne daleč od obale,
vidiš že begonje zale.
Drevje, cvetje raznih delov sveta,
lepo; kdor v Geelongu dom ima.

V Geelongu Slovenec živi,
materin jezik otroka uči.
Slovenski dom tudi že stoji,
tam se prepeva in veseli.

KORALE

Lepe korale na dnu morja,
nam krasijo morská tla.
Tudi v Avstraliji rastejo, živijo,
razne barve v morju dobijo.

Korale spominčice cvetijo,
ah, kak pod vodo blestijo.
Kot detelje listi plapolajo,
okrog se ribice igrajo.

Rožice roza tudi cvete,
podobe gobam iz dna kipe.
Kje je, ta čudodelna jama?
Človeku ni še znana.

LAKES ENTRANCE

Na postaji smo se zbrali,
v Lakes Entrance odpeljali.
Upokojenci raznih strani,
tam smo bili združeni.

V hotelu dobra hrana,
postelja postлана.
Zvečer še koncert imeli,
zraven malo peli.

Tam se morje preлива,
v jezeru barke giba.
Na vse strani voda vije,
bogát je lov na ribe.

Pelješ proč se od obale,
daleč ni do lepe jame.
Skozi grič pelje predor,
tam više kapniki kot zastor.

Jama ni prav velika,
a lepota čudovita.
Buchan Caves ji je ime,
"Pridi pogledat" kliče te.

Nova Nova malo naprej,
razstavo kamnov si oglej.
Izdelke tudi iz lesa,
kar vsaka hiša rada ima.

Cesta pelje skozi Bairnsdale,
Mary Church oglej, ne bo ti žal.
Naša nova domovina,
razne lepote ima.

POMLADI MOUNT DANDENONG

Kdor pravi, da Avstralija lepa ni,
na Mount Dandenong naj pohiti.
Krasno grmičje, kliče te v gaj,
tam so nebesa, zemeljski raj.

Pisan rododendron povsod cveti,
sonce žarko, razno drevje zlati.
Vseh vrst ptički tam gostolijo,
vseh vrst živali v gozdu živijo.

Povsod kamor se oko ozre,
radost nepopisna polni ti srce.
Hribi, doline in morje;
sreča za vse je tukaj ljudje.

Kangaroo in koala v Avstraliji žive,
po peti celini pasejo se.
Lepo pogledajte v daljnogled
lepo je tudi v Avstraliji živeti.

POLETJE

Poletje vsakdo rad ima,
da v gozd in na morje se poda.
Slovenec gre na vse strani,
trudno srce si v naravi sprosti.

Gozdič, obala in morje;
iz griča dol se vidi vse.
Ponoči, ko vse mirno spi,
val v duhu z nami govori.

Valčku tožiš srčne bolečine,
on vzbuja mlade nam spomine.
Val je, hitro nam izgine,
nov se dviga na morju površine.

Valovje naše je življenje,
je veselje in trpljenje.
Le vstopi v ladjo lepa mlada,
pazi komu boš krmilo dala.

J E S E N V A V S T R A L I J I

Jesen vročino je odgnala,
sonce z žarki poljublja svet.
Same dobrote po livadi,
sladek sad razvil je cvet.

Po dolu, bregu polno hrane,
od lakote ni treba umret.
Po cveticah leta čebela,
hiti nabirat sladki med.

Zvečer pa čriček se oglasi,
čas trgatve je prišel.
Prijatelj sode kar pripravi,
kmalu veselo boš zapel.

Jesen ljuba in predraga,
da vedno bila bi pri nas.
Slikarju daješ mnogo dela,
barve spreminjaš vsaki čas.

V jesenske te dobrote,
je materin dan ovit.
Cvetja so grede polne,
za materi šopek podarit.

Z I M A

Prišla je starka zima,
spremenila zemlji je obraz.
Ne sliši se več ptičke peti,
cvetje je pomoril mraz.

Zjutraj pozno sonce vstane,
zvečer pa zgodaj zatoni.
Čez dan se za oblake skrije,
narava trudna mirno spi.

Mladina nestrpno čaka,
kdaj bo naletaval sneg?
Snežinka že po zraku skače,
kmalu pobeli dol in breg.

Z belim prtom vse pokrito,
kot za svatbo pripravljen svet.
Vsako drevo je nevesta,
vsaka veja ima bel cvet.

Gor na hrib hiti mladina,
rada po snegu smučka se.
Otrok za sabo sanke vleče,
nasmejan po snegu valja se.

To je veselje za otroke,
sneženi mož takoj stoji.
Koren za nos, metlo v roke,
na glavo klobuk in črne oči.

SLOVENE C

Slovenec srednje je postave,
žive, vesele narave.
Na rokah trde žulje nosi,
on raje da, kot prosi.

Mlad s kovčkom v roki potuje,
danes nad lepo hišo gospoduje.
Zjutraj oče, mati na delo hite,
otroci si v šoli bistrijo glave.

Zvečer vsi na vaje; eden gode,
drugi pleše, tretji poje.

Na avstrijskih festivalih,
mnogo je naše vmes mladine.
Kot Avstrijec Slovenec gode,
kot Avstrijka Slovenka poje.

Glorija "Lepotica" imenovana
bila Avstrijka, ko očeta je zgubila,
se je v Slovenko spremenila.
Zakaj toliko slovenske hvale
v tuje gre predale?

Če trdno skupaj bomo držali,
"Slovenci" bomo še ostali.

SLOVENE C EMIGRANT

Slovenec emigrant čez noč je postal,
iz raznih razlogov iz domačih šel tal.
Pustil svoje drage, planine, gore;
mogoče kaj sreče bo onstran vode?

V neznano tujino se je podal,
seme slovensko dnu srca tiščal.
Edino doto od staršev imel,
"Delaj pošteno, srečo boš imel."

Na peto celino bil je sprejet,
vse od kraja moral začet.
Kot Mutec Osojski prijel je za delo,
razumel jezika ni niti besedo.

Seme slovensko tu je sejal,
če bo kaj sreče, drev bo pogнал.
Zrastle so hiše, zrastle je dom,
rožmarin, nagelj, "Slovenski simbol".

Tukaj dekle tudi avbo ima,
kakor nosila je mama doma.
Mlademu fantu škornje so dali,
kot doma so na odru plesali.

Ko bo to videla stara mama doma,
al bo vesela — res od srca.
Mladi na cesti se Avstraleci držijo,
med nami v družbi "Slovensko vrtijo".

Še "Kraško ohcet", da bi tu priredili,
radovednost veliko gotovo naredili.
Krava po cesti bi balo peljala,
mladina radovedna v "Ohcet" zijala.

Tradicija domača še gre naprej,
jo posnema mladina "Slovenci juhej".

TRIGLAV 1980

V pozni jeseni
se Triglav rodi.
Najmlajši muzikanti
začeli smo mi.

Vesele narave
čvrsti smo vsi.
Vesele poskočne
gospod Hartman uči.

Kadar zagodemo,
vse pete srbe,
stare in mlade
se v plesu vrte.

Rokenrol se učimo,
da vse zadovolimo.
Beseda velja:
Slovenec vse zna.

Iz lepe Slovenije
so starši prišli,
pustili planine
in mline so vsi.

Mlin zdaj počiva,
kose več ni.
Traktor zdaj orje
in travo kosi.

Na klopi pred hišo,
dedek sedi,
v nebo se ozira
v Triglav strmi.

V daljno Avstralijo,
mu misel hiti,
kjer sin in družina
v tujini živi.

SAMORASTNICA

Vejica sem brinja,
ki kraško gmajno krasi.
Še nisem tableta,
ki se v lekarni dobi.

Kraška sem žlindra,
bi rada na plan.
Povsod so zapreke,
ne morem na dan.

Po rovih vijem,
na vse strani:
Mogoče izliv
se enkrat dobi.

VESTNIK

Srebrni jubilej 1980

V Rusiji z Olimpijado so se skazali,
V Egiptu so šaha pokopali.
V Melbournu smo se veselili,
Vestnika srebrni jubilej slavili.

V septembru avstralske pomladi,
Vestnika seme je bilo vsejano.
V suši, toči in moči, — —
vetrovih silnih seme je ostalo.

Vse premore trdo delo, dobra volja,
Vestnik obvešča vesele, žalostne novice.
Vabi balinarje, lovce, fante in dekleta.
Veselice so na Elthamu, klobase in potice.

Vestnik vztrajnosti še v bodoče,
vsem, ki pomagata pri delu,
vam kličemo iz srca vroče,
veselo delajte naprej, da bo zlati jubilej.

MOOMBA 1980

Avstralija naša nova domovina,
ne živi samo od kruha in od vina.
Ne vino, pivo raje Avstralijanec pije,
ne kave, čaja Avstralka si nalije.

Da Avstralka ima manj dela,
v trgovino gre vesela.
Fish in chips v časopis zaviti,
vsem da dober apetit.

V Avstraliji mnogo je zabave,
za športnike stare in mlade.
Football radi vsi igrajo,
na konje mnogo denarja dajo.

Kot pri nas o pustnem času,
v Avstraliji "Moomba" je na glasu.
Povorka se skozi mesto vije,
največkrat lepo sonce sije.

Bogati vozovi raznih reklam,
na "Moombo" vsi pridejo na plan.
Narodi vsi se povorke udeležijo,
stari, mladi "Moombo" gledat hite.

Trofejo dobil je "Slovenija" voz,
kočo krasile grede najlepših rož.
Na balkonu mladi veseli,
ob zvokih "Drave" so se vrteli.

Tam kjer veselje in godba igra,
tam Slovenec je doma.
Iz daljne Slovenije se je tu naselil,
veselo bo delal dokler bo živ.

Denar ti ukradejo, tudi zlato,
veselja ti nikdo ukradel ne bo.

V JUŽNI ITALIJI POTRES 1980

Zemlja se strese, strašno zagrmi,
v trenutku tisoče hiš — — —
ljudstvo v trumah na tleh leži.

Tam živel je bogatin,
enak je sedaj sosedu,
ki bil je njegov trpin.
Tu vsi mrtvi, samo otrok še živi.

Reši se starček iz razvalin,
trije sinovi mrtvi, še on se ustrelji.
Tam zasuti v hramu več dni so živeli,
samo vino in paprike za jesti imeli.

Vse žaluje, nebo se zmračí,
mrzel dež na razvaline rosi.
Da še večje bilo gorje,
že novembra snežilo je.

Ne vode, ne luči, ne plina.
"Ah kakšno gorje" — — —
Pustiti domove? Oh ne.
Pod grudo domačo — mrtvi leže.

A kam, naj se podam?
V Avstralijo? — Tam tri sine,
dve hčeri imam — — —
bo zame prostora tam? — Al ne?

"Pridite starši, pridite k nam."
"Ne k meni" hči se oglasi.
"Preveč dela na farmi,
za stare časa ni."

Druga hči: "Ne k meni,
nov avto smo kupili
v novo hišo se vselili,
težko bomo stroške krili."

Sin pravi: "Imam otroke tri,
četrti kmalu se nam rodi.
Hiša dovolj velika ni:
povrhu žena angleško govori."

Drugi sin odgovori:
"Pri nas prostora ni.
Zet z nami v hiši živi,
dokler svoje ne naredi.

Tretji sin: "Kako mi je gorje,
ko moram živet brez nje. — —
Žena me je pustila,
vrednost si bova razdelila.
Ko vidijo starši to gorje,
od žalosti počlo jim bo srce."

Kot nekdanj je še na svet,
deset otrok matere ne more preživet.
Mati deset otrok rodi,
s časom in kruhom vse pogosti.

GLASNIKI 1981

Pevski zbor "Glasniki"
patra Stanka rastejo mladike.
Stanko je pevski zbor ustanovil,
mladini do petja ljubezen vлил.

Pred leti so starši v Sloveniji peli,
otroci v Avstraliji po njih posneli.
Avstralskega cvetja slovenske krvi,
tukaj po mestih že pesem doni.

Pahorjev Walter je od začetka učil,
Plesničar Marko za njim je sledil.
Pater Bernard jih je učil,
dokler v Slovenijo se ni vrnil.

Milenc Turk se je v glasbi učila,
tudi diplome je že dobila.
Vesela poje "Glasnike" uči,
saj pri mladini se uspehe dobi.

Zrela hruška sama pade,
tako pri pevcih se zgodi.
Poroka rada pevca vzame,
pomlad spet drugega rodi.

Če v slogi bomo živeli,
"Glasniki" bodo še peli.
Kot cvetje mladina brsti,
v družbi vse petje veseli.

LEPOTICE 1981

V Melbournu že več let,
izbira se slovenski cvet.
Lepa so slovenska dekleta,
le ena je za lepo šteta.

Ingrid Roeder sladko se smejala,
največ dolarjev je nabrala.
Marta Pirnat se veseli,
krona na glavi ji blesti.

Marta kot starši dobro srce ima,
ročno delo po mami vezati zna.
Iz prejce cvetlice, planinke naredi
enake kot na skali, ki goro krasi.

Na domu pri Marti zelo je lepo,
ročna dela, kamor ozre se oko.
Bazen na vrtu, povesod vse cveti,
da je kot v rajju, še ptičke goji.

V DUETU PRVAK 1984

Peter Pirnat se veselo smeji
"Dueta" trofejo v roki drži.
Na polici še več jih ima,
Petra muzikanta vsak tu pozna.

JADRANU 1981

Čestitamo vam, Jadrančani,
pohvale vredni obletnici.
Krasna dvorana mogočna stoji,
želimo napredka še v bodoče dni.

S trdim delom ste naredili,
veliko stavbo ste zgradili.
Naj vidijo ljudje vseh strani,
kaj vse Slovenec naredi.

Čestitamo vam iz Elthama vsi,
vaše delo naj še v naprej cveti.

JADRANU 1983

Jadrančani se lahko pobahajo,
saj društvo nogometa že imajo.
Lojze Štolfa za vse skrbi,
saj naše fante nogomet veseli.

V S.D.M. so nogometaši začeli,
pozneje na Jadranu razcveteli.

SLOVENSKI GRIČ ELTHAM 1982

Na griču Eltham naj dom živi,
zgradili so ga Slovenci vsi.

Tu imamo veselice, klobase tudi in potice.
Prašič na ražnju se vrti, vesela ptica žvrgoli.

Na griču Eltham naj dom živi,
zgradili so ga Slovenci vsi.

Od vseh strani Slovenci – Kranjci,
včasih tudi pijanci, nikdar pa zaspanci.

Na griču Eltham naj dom živi,
zgradili so ga Slovenci vsi.

Senco dela že borovje, jasen pogled je na obzorje:
na vrhu griča je lepo, otroci veselo skačejo.

Na griču Eltham naj dom živi,
zgradili so ga Slovenci vsi.

Tam se izbira lepotice, mlade čvrste kot jerebice.
Otroci slovensko se uče, za to skrbe učiteljice.

Na griču Eltham naj dom živi,
zgradili so ga Slovenci vsi.

Tam lovec ima vaje, balinar tekmovanje,
tudi šah se igra, saj Slovenec res vse zna.

Na griču Eltham naj dom živi,
zgradili so ga Slovenci vsi.

Za upokojence skrbijo, jih mesečno družijo,
res je veselo vse, kadar upokojenec smeje se.

PLANICA 1982

Dolga cesta je Dandenong Road
prekriža jo Springvale Road.
Kdor proti morju vozi:
na koncu Springvale "Planico" dobi.

Mogočna "Planica" na plani stoji,
deseto obletnico praznuje tisoč ljudi.
Dvorana je polna, povsod mrgoli,
vesele čestitke "Planica" dobi.

So pevci iz Geelonga zapeli lepo,
je "Jadrana" pesem donela sladko.
Mogočni kvartet "Zvon" se oglasi,
vse poslušalce — — — zadovolji.

Anita Pahor je krasno zapela,
množica glasna takoj ostrmela.
S čudovitim darom se je rodila,
s kretnjo in glasom vse razveselila.

Mama na krasu rada je pela,
tudi ona od mame na Barki posnela.
"Slovenija" pevcem dala je ključ,
saj tudi v Avstraliji prižgali so luč.

"Planica" se je v Slovenijo spremenila,
pozno v noč se je pesem glasila.
Ob muziki lepi so veseli plesali;
"Živela Planica" vsi so vriskali.

Kuharice v kuhinji so se potile,
polno dobrot so ta dan razdelile.
Mnogo piva so tam popili,
po slovensko "Planico" zalili.

UPOKOJENKE 1982

Ga. Peršič

Izobražena krasotica
to pove nje stas in lica.
Najstarejša je med nami,
Bog zdravo nam ohrani.

Ga. Lauko

Zimskega cvetja je "Kraljica"
pokoncu hodi kot dekle.
Premišljeno vedno govori,
sveta novosti vsem sledi.

Ga. Kukovec

Mladostno ima postavo,
lepo urejeno glavo.
Obleka ji lepo stoji,
v družbi se rada smeji.

Ga. Grenc

Hudo operacijo je imela,
vrnila se je med nas vesela.
Ročno delo ji dobro gre,
o starih časih rada pove.

Ana Kuri

Ano Kuri, Bog naj živi,
kot slavček poje, nas razveseli.

Ga. Stok

Čeprav jo noga boli,
se rada med nami veseli.

Kati Hartner

Naša zlata Kati:
upokojencev vseh mati.
Zelo razumna je,
sprejme vsakega – kakršen je.

Tereza Slavec

V mladosti je mnogo trpela,
mladi je moža smrt vzela.
Z družino hčere tu živi,
sedaj se Terezi dobro godi.

Marija Barba

Po trnjevi poti je hodila,
nenadno je moža zgubila.
Trnjeva pot se je ugladila,
ko se je v Avstralijo preselila.

Marija Frenk

Marija že dolgo vdova je,
pri hčerki ji dobro gre.

Ga. Lavrenčič

Gospa Lavrenčič lepo se drži,
a vedno toži, da jo kaj boli.

Elizabet Čar

Elizabet je bila mesarica,
to kažejo nje rožnata lica.

Marcela Bole

Srečna sem, da mi mož živi,
z gospodom Rakušček rad govori.
Edini vdovec med nami sedi,
pa prav rad se posmeji.

Ga. Kukovec

Aprila je še plesala,
avgusta že v grobu ležala.
Smrt ni mirovala: – Čez dva meseca
je še Ido Lauko pobrala.

PRVAKINJA MLADINE 1982

V Avstraliji namiznega tenisa
prvakinja – Slovenka je
Nadja Bizjak ji je ime.
Iz Primorske so starši prišli,
tu se dva sina in hčerka rodi.

11 let stara je namizni tenis igrala,
dve leti pustila – igrat spet ponovila.
V igri napredovala, vse trofeje pobrala.
V Indiji, Kitajski tekmovala, maturo končala.

.....

V Jugoslavijo je na obisk odletela,
k stari materi, ki jo je tako želela.
Ob sončnem Jadranu se je sprostilo srce,
pravi, sedaj pa se lahko v šolo spet gre.

Na univerzo hodi, se rada uči,
učiteljica postati, to si želi.
Želimo, da bi še mnogo trofej dobila,
diplomo tudi v roki nosila.

NADŠKOFU 1983

Pozdravljen, dobrodošel,
nadškof iz domovine
od tam, kjer lepo doni,
zvon iz domače line.

Mnogo ste žrtvovali,
da ste nas obiskali.
Pozdravljen v naši sredi,
lepi naj vam bodo v Avstraliji dnevi.

Prevzvišeni
vi boste sveto birmo podelil,
na čelo s krizmo križ naredil.
Vernikom luči vere olja prilil,
ljubezen do bližnjega v srca vlil.

Kadar pridete do bele Ljubljane,
stresite po Sloveniji naše pozdrave.
Pozdravljen naš vodnik pastir,
prosimo Boga, za svetovni mir.

TROFEJA V AVSTRALIJO 1983

Zmaga največja po svetu donela,
Avstralija od Amerike trofejo je vzela.
Zmage jadrnic so Amerikanci zmago nosili,
a letos so Avstralci vse prekosili.

Malo obljudena peta celina,
zmago jadrnic trofejo ima.
Ponosni smo v Avstraliji vsi,
naj zmago v bodoče še dobi.

PLANŠARJEM 1983

Pozdravljeni dobrodošli,
"Muzikantje" iz domovine.

Prišli ste iz srca slovenske lepote;
iz Bohinja, Savice, Kranjske gore,
tja vabijo, kličejo turiste vse.

Da bi se med nami čutili
prav kot doma.
Uspehov povsod, vam želimo iz srca.

Iz Avstralije ponosite
pozdrave za vse.
Razpršite po domovih naše želje.

PEPELNIČNA SREDA 1983

Vročino hudo vse trpi — — —
vroč veter piha na vse strani.
Črn oblak — zemljo prši.
Na osmih krajih zagori.

Mt. Macedon, Anglesea in Lorne,
Belgrave, Cockatoo in Dandenong.
V Adelaide in še kje drugje,
radi ognja točili so solze.

Dva tisoč družin brez strehe ostalo,
brez vsega v obupu jokalo.
"Bog, smili se ljudi, — — —
daj, da nam dež zemljo namoči."

DEŽ 1983

Kdor ni videl, ta ne ve,
kaj dež zmore vse.

Veliko sušo smo imeli,
drevi so že rumeneli.

Trava se je posušila,
predno še je jesen bila.

Končno dež nam spet rosi,
tako travo zazeleni.

Grm in drev sta ozelenela,
vesela poleti okrog čebela.

Tudi ovca že beketa,
ko letos suša je prešla.

Na svetu nove so reči,
a čez naravo je še ni.

PRVAK HARMONIKAŠ 1983

Tomazič – Srnec

Branko, naš harmonikaš —
z njim se lahko pobahaš.
Trikrat že postal prvak,
slovenski fant je ta junak.

Zelo ga glasba veseli,
naprej študirat si želi.
Kanado fant si je izbral,
bo tudi tam prvak postal?

Učitelj ga je bil vesel:
naj napreduje mu želel.
Ponosno smo Slovenci vsi:
prvak naš Branko naj živi.

P T I Č E K

Na drevesu ptič prepeva,
vsako jutro me zbudi.
Sladka pesem se razlega,
ob tihi zori jutranji.

Kdo je tebi grlo ustvaril,
drobna, nežna živalca ti?
Kdo ti strune je podaril,
da brez not znaš brenkati.

Hvalne melodije slišim,
z mladmi ptički govoriš.
V duhu pevca s ptičko vidim,
kako se z mladiči veseliš.

HEROJ TEKAČ 1983

Cliff Young

Enainšestdesetletnega "heroja" tekača
v Avstraliji imamo.
Goji živinorejo
in krompirja ima farmo.

Ni bil še oženjen — —
z devetinosemdesetletno materjo živel,
najraje krompir in pampkin
je za hrano imel.

Iz Sydneya v Melbourne
tekoč vse prekosal.
Po tri ure je spal
malo jedel in pil.

Iz plastika hlače
v obrambo si dal,
deset parov obuvala
na cesti končal.

V Melbournu ga je čakala
množica ljudi, — —
godba igrala, — —
da prvaka proslavi.

Sredi mesta je bilo polno ljudi,
kadar "heroj" od avtoritete
nagrado dobi.
Z Mr. Cain imel je kosilo,
z materjo v "Parliament House"
največje razvedrilo.

V tekmi si še ženo dobi,
z lepo mlado že sladko spi.

OPČINE PRED LETI IN DANES

Opčine, tržaška vas,
zavedne Slovence je imela.
Bistre glave, pevce vmes,
bila ponosna in vesela.

Mogočna vas, najlepša,
kadar lipa je cvetela.
Ob nedeljah iz Trsta gor,
mladina je hitela.

A kaj sedaj? Vse se je spremenilo.
1984

Od juga val strašan,
v bregove bije. — — —
Voda šla je že čez plan.
Slovincu preti, da ga zalije.

Cerkev, šolo, ogrado, dom;
sosedje radi bi imeli.
Slovence na zadnjo prav dol,
takrat bodo veseli.

Ko zrastel nov bo rod,
al bo še Slovenec pel?
Ni mesta več niti za grob,
še pokopališče so zavzeli.

Hvala vam gre pevski zbor,
Slovenca pokoncu vi držite.
Tudi če voda do grla je,
slovensko peti se učite.

CVETLIČJI PREPIR

Na trati so cvetlice cvele,
lepo, dokler so se razumele.
Nevoščljivost se rodi, prepír nastane,
Bog se razjezi, proč so izgnane.

Kazen.

Ko odtalil se bo sneg, — —
v dolu zvonček naj cveti.
Trobentica, pozlati naj breg
zaspance vse zbudi.

Vijolica, ti bodi pod listi skrita.
Po dolinah šmarnica iskana.
Povsod naj raste marjetica,
med grmovjem in kamenjem pa ciklama.

Lilija, kratka naj bo lepota tvoja.
Vrtnica — — drugi dan naj uvene.
Nagelj, kmalu naj osuje se — —
kazen vse rože naj zadene.

Bog ozre se na osat,
v srce se mu zasmili. — —
Od vseh rož je zaničevan,
najgrši je na njivi.

Ti le ostani siromak,
seme si še pradedu. — —
Sonce naj ogreva te,
ponoči zvezde iz neba.

Med cveticami je na svetu mir,
vsaka ob svojem času zacveti.
Svoboden na njivi je osat,
hvaležno proti nebu glavico moli.

BO ŽJI DAR

Pod Avstrijo sem se rodila,
za časa fašizma se razvila.
Mati krščanska me učila,
do bližnjega ljubezen vlila.

V Avstraliji živim,
slovensko govorim.
Po žilah teče slovenska kri,
ostala bo do konca dni.

Po očetu doto imam,
da pesem zlagat znam.
Dobro in slabo vse,
rado podeduje se.

Za študirane ljudi,
moja pesem dobra ni,
kot Kras preprosta je,
a resnico ti pove.

BRATU LUDVIKU

Težka je bila ločitev,
misel v grob za njim hiti.
Tam ni več trpljenja,
duh med nami še živi.

Srce k materi vpije,
moža žena objet želi.
Edina tolažba nam ostane,
da vidimo se nad zvezdami.

NEUTEŠENA ŽELJA

Neutešena želja. — — —
Srce po znanju hrepeni,
sedaj prepozno — — —
mi v glavi govori.

Kadar zastor se odpre,
predstava se začne.
Kadar zobje so mlečni,
takrat v glavo gre.

Pridno mlad študiraj,
z znanjem napolni vse cevi;
možgane cementiraj,
da iz glave ne spuhti.

S polno vrečo znanja,
lahko greš v svet prostran,
ne imej nič straha;
z znanjem boš povesod priznan.

O K O

Odkritosrčno je oko,
kar misli srce —
oko to pove.

Nedolžno sije
iz otroških oči
in vseh dobrih ljudi.

Kdor v srcu
sovraštvo goji,
kot strela mu bliskajo oči.

Nevoščljivost tudi
se ne zataji,
v očeh bereš,
kdo ti slabo želi.

Proseče ozira
se starčka oko,
bo kdo privoščil besedo
in stisnil roko?

V nebo se ozira
trpeči bolnik.
Usmiljenje z mano
imej Rešenik.

PIJANEC

Pijanec v krčmi sedi,
denar zapravlja
in pamet zgubi.

Kadar se kregajo,
po nosu dobi.
Domov se pelje
se v zid zaleti.

Včasih ima srečo,
da kazni zbeži.
Smrdljiv se uleže
strašno smrči.

Posteljo pomaže,
potem ga žena pusti.
Pijanec se spreobrne,
kadar v grobu leži.

MLADOST

Kot zlata rosa zjutraj blesti,
opoldne ponosno obrača oči.
Ob sončnem zatonu poveša glavo,
prehitro življenje mimo je šlo.

Ni važno kje si se rodila,
važnejše s kom se boš omožila.
Lepota zgine, kot sneg se stopi,
soglasje ostane do konca dni.

SLANA

V tihi mrzli noči slana pade,
kot rahel sneg na tleh leži.
Vsa biserna, ko sonce vstane,
a nežna cvetka pod njo ječi.

Vso lepoto je rožci vzela,
osmojeni listki dol vise.
Pomorila je še travo — — —
le trn mogočen cvete še.

O ti nesrečna varljiva slana,
kot strupena kača se mi zdiš.
V jutranjem svitu bliščeča lepa,
a kakšno škodo ti storiš?

BOGASTVO

Največje bogastvo
celega sveta,
preljubo je zdravje,
kdor ga ima.

Kdor ga ima
ga cenit ne zna,
Večkrat sam kriv,
da je zdravje zgubil.

PEVCU

Pevca Bog je obdaroval,
lep glas mu je dal.
Še posluha celo vrečo,
sedaj pa pojdi iskat srečo.

Leto za letom se peti vadi,
pozimi poleti in pomladi.
Mnogo troši, sam žrtvuje,
njegov bližnji se raduje.

Pevca v družini radi imajo,
da pojejo in kramljajo.
Lepa pesem srca vname,
pevca rada vsaka vzame.

Pevcu naj hvalo poje svet,
brez njega revno bi bilo živet.
Njegove pesmi melodija,
po svetu naj se še preлива.

Ob poti rožice naj mu cvetijo,
otroci se pevci vsi rodijo.
Živel pevec vekomaj,
ti daješ svetu prav sijaj.

VEČERNA ZARJA

Nad morjem nebo žari,
sonce se niža v valovih utoni.

Zarja v hribih robove krasi,
sonce žareče
se za hribom zgubi.

Zarja sliko spremeni,
glej, luna že na nebu sije.
"Kje umetnik ta živi" —
da barvo v barvo prelije?

Lučka za lučko se nežno prižiga,
zvezdic nešteto — — —
nad nami že miga.

Večerna zarja to nam pove,
če je žareča, lepo vreme bo še.

NA BOLNIŠKI POSTELJI

Najlepša je starost,
starost brezskrbnih dni.
Ko zjutraj na delo vse hiti,
upokojenec še na postelji leži.

Če kdaj ga kaj boli,
zdravnik za vse skrbi.
Trde žulje iz noge;
bolniške sestre odstrane.

Če treba ti je operacijo,
na vrsti si kot za restavracijo.
Zdravnik te vpraša "Kaj želiš?"
Na operacijski mizi že ležiš.

Kar je slabega gre v stran,
tretji dan nisi več bolan.
A če na dom pomoč želiš,
tudi to lahko dobiš.

Vsak drugi teden pismonoša,
vrže ček dolarjev iz koša.
Kdor potovati si zastoj želi,
enkrat na leto po Viktoriji drvi.

Zdravnik pravi: nič ne kadi
malo jej, dolgo vandral boš naprej.
Ti starost naša zlata,
smrti drži zaprte vrata.

Denar napravi ti skrbi,
v srcu pravega veselja ni.
Če boš za veselje nekaj dal,
v srcu ti ne bo nikdar žal.

Ogledala vsa razbij,
gledoč v vodo se obrij.
V veselo družbo hodi,
v nedeljo pa malo pomoli.

Uvela lica spet. — — —
začela bodo cvetet.
Čakajte vsi mladi;
še pridete za nami.

Korajžno delajte naprej,
da hoste srečni upokojenci "juhej".
Kdor zgodaj vstaja, mu kruha ostaja.

SANJE NAZAJ

Kadar takoj ne zaspim,
v sladek sen se zatopim:
v duhu grem na "Aerodrom"
v prvi sedem — avijon.

Čez Avstralijo letalo leti,
oblak za oblakom se vrsti.
Potem se megla razprši
in kot zemljevid zemlja leži.

Avijon naprej, le naprej leti,
a kaj je to? Iz zemlje se kadi?
To priča, da zemlja gori,
saj ogenj bruhajo ognjeniki vsi.

Skozi okno gledam tam v daljavi,
"Izrael" je v puščavi.
Tam hodila je Marija,
ko božje dete je nosila.

Glej, Grčija znamenita,
kako strašno je kamenita.
Tam malo sem postala,
si Atene ogledovala.

Naprej morje modro valovi,
lepo obzorje žari.
Pod nami se spreminja svet,
z zelenim plaščem je odet.

Vedno lepše se mi zdi,
saj kri voda ni. — — —
To je Slovenija, zemlja naša,
ko bi le bila živa mama naša.

Tu smo avijon pustili,
vsak po svojih potih hodili.
Jaz sem šla na Kras
pogledat mojo rojstno vas.

Vse drugače se mi zdi,
pod zelenjem Kras leži.
Kako se je vse spremenilo;
klance in stezice je grmovje zagrnilo.

Izginila je voda iz kala,
kjer je včasih starka prala.
Živih barv so sedaj cvetlice,
kako narava spreminja lice.

Prav lepe barve je osat,
sem ga šla za okras brat.
Še naprej sem šla v Seslan,
tam žalost: vas ima Italijan.

Ob slovenski hodila sem obali,
kjer smo se včasih kopali.
Vse tuje se mi zdi, — — —
italijansko se največ govori.

”Miramar” mogočno še stoji,
kakor je stal prejšnje dni.
Svojim očem ne morem verjet,
kako porastel je v Trstu bošket.

Ni več veselja kot nekdam,
bolje, da v Avstralijo vrnem se nazaj.
Ko zjutraj se zbudim, na postelji ležim,
”Gospod, hvala za izlet — — —”
tokrat ni bilo treba denarja štet.

OČETOVSKI DAN

Pozdravljeni očetje vsi,
danes se vaš dan slavi.
Da se otroke prav vzgoji,
tudi oče mnogo potrpi.

Če dovolj denarja ni,
oče si dve deli dobi.
Skrbi za hrano in za vse,
ni čuda če nervozen je.

Kar v družini dobro gre,
vsa hvala mami gre.
Kar v družini kdo zagreši,
tega kriv si oče ti.

Popolne sreče pa le ni,
kjer brez očeta se živi.
In, ko družina dozori,
očala črna izgubi.

Očetje vsi ste ljubljeni,
četudi žena na vas kriči.
Oče danes ga malo popij,
ostani vesel za leto dni.

MATERIN DAN SIROT

Materin dan, — me spomni nate,
ki prisrčno sva se ljubila.
Na trati bile so urce zlate,
najlepša roža si ti zame bila.

Trem otrokom dala si življenje,
potem prerano šla proč od mene.
Hčerka v kotu je jokala, —
druga po mami vzdihovala.

Zakaj so našo mamo pokopali,
zakaj v temno jamo dali?
Sinček močil je plenice,
ko ti šla si proč od hiše.

Otroci malo so porastli,
sedaj že boljše gre.
Kadar se materin dan oznani,
po tebi hrepeni srce.

Za mater je povesod darilo,
kaj za našo mamo bo?
Najlepše rože ji kupimo
in na grob poneseemo.

Ti si še v naši sredi,
prav prisrčno ljubljena.
Najlepša roža si na gredi,
v srcu dna zapisana.

BO Ž I Č

Pred davnimi, davnimi leti,
so začeli ljudje šteti.
Cesar pokliče Marijo in Jožefa,
da v Betlehemu se podpišeta.

Dolga je bila pot,
na cesti jih zaloti noč.
Jožefa zelo skrbi,
ker prenočišča ne dobi.

Marija ne more več naprej,
pravi: "Prenočiva v štalci tej".
In prav opolnoči — — —
Božje dete se rodi.

Glej čudo iz višave,
pastirjem angel se prikaže.
Velika je za svet novica,
to priča zvezda repatica.

Rojen je Rešenik sveta,
ki celemu svetu milost da.
Čudovito glej nebo žari,
nad hlevčkom repatica blesti.

Na slami Božje dete spi,
ob strani teliček in ovčka leži.
Marija se smeje — — —
ko voliček diha in dete greje.

Pastirji so prihiteli,
častiti Jezuščka veseli.
Raduje zdaj se celi svet,
saj kmalu greha bo otet.

Najlepša je božična noč,
kristjanom daje veliko moč.
Od povsod sliši se zvonjenje,
v čast Boga in počaščenje.

Iz vseh grl doni, — — —
spavaj nebeško dete ti.
Veselimo se zdaj vsi,
med nami Rešenik živi.

VELIKA NOČ

To v glavo mi ne gre,
da Velika noč ob trgatvi je.
Spomin v Slovenijo mi hiti,
tam Velika noč pomladi se slavi.

Veliki teden smo žalovali,
mesa nismo v usta dali.
V cerkev smo hodili,
spovednici grehe pustili.

Pred božjim grobom molitve zbrane,
grešne duše vse oprane.
Zvonovi so tri dni mirovali,
drdrači ropotači ropotali.

Ko alelujo so zapeli,
vsi zvonovi zadoneli.
Zagrinjala se odstrani,
v blesku cerkev zažari.

Na koru orgle zabučijo,
vesela pesem iz grl doni;
Vsi v novem oblačilu,
na Veliko noč so k maši šli.

Takrat je pršut lepo dišal,
potica, beli kruh apetit dal.
Pisani pirhi povsod blesteli,
veselo Veliko noč smo imeli.

MLADA VDOVA TRETJI ROD

Mati vdova je Francki moža zbrala,
Franc in Franca sta srečna na ljubenci spala.
Mož veselo že zibelko tesal; — — —
"Cesar" pa može za vojno zbral.

Na avstrijski fronti se Franc bori,
ko lepa punčka se doma rodi.
Marija so jo imenovali,
edino tolažbo Francki mladi.

Od moža ni več glasu,
drugi so prišli že domov.
Saj vojna je končana,
Franca pa še vedno sama.

Zaman išče vprašuje povsod,
za njim se je zgubila pot.
Franca osmrtnice ni dobila,
zato se ni več omožila.

Marija dorastla mladosti cvet,
v hišo pride Jože zet.
Družina vesela, srečni vsi,
četrti otrok se v hiši rodi.

Druga svetovna vojna začne,
v vojno pobere Italija vse.
Kdor ima zemljo a delavca ni,
"naj gre domov" se zakon glasi.

Jože vesel stopi na vlak,
k družini domov čvrst bil korak.
Marijo z otroci prisrčno objel,
potem pa v partizane z drugmi je šel.

Življenje doma se je spremenilo,
proti fašizmu vse se borilo.
Fašisti in Nemci so strahovali,
Ah, kak strašno vsi so se bali.

Ko v nedeljo so v cerkvi molili,
"Gori, gori!" vsi naenkrat zavpili.
Sedem vasi je takrat gorelo,
tudi to je Marijo zadelo.

Mati Franca, Marija in štirje mali,
brez strehe so na cesti jokali.
Marija še danes v solzah pove;
Nemec je vrgel ženo v plamen,
da je živa zgorela.

Marija v bližnji vasi pomoč dobi,
tisto noč tudi tasta zgubi.
Nemci so ga na cesti razkosali,
pokopati so se ga vsi bali.

Tri dni je v krvi ležal,
skrivaj na tuje pokopališče pokopan.
Potem še stara mati zboli, — —
do smrti na postelji obleži.

Končana vojna mesec bil maj,
moža Marije ni bilo nazaj.
Kot stari materi se Mariji godi,
za možem ni prav nobene sledi.

Od vasi do vasi je reva hodila,
vsem neznan je odgovor dobila.
Še z večjo ljubeznijo otroke objela,
samo zanje je vdova živela.

Otroci vsi pridni lepi dorastli,
niso hoteli več doma krav pasti.
Prvi sin čez mejo zbeži, misleč
mogoče kaj sreče v Venezueli dobi?

Še hčerka si je tujine želela,
v Avstralijo je odplula vesela.
Druga hčerka si misli: "Kaj bom doma?"
K sestri je v Avstralijo prišla.

Mati z mlajšim sinom je doma ostala,
srečna sta skupaj njive orala.
Mleka in kruha dovolj je bilo,
veselo sta pela, ko sonce dol šlo.

Hčerke po mami so v Avstraliji jokale,
zato obema vpoklic so poslale.
Mati s sinom je v Avstralijo prišla,
a srce obema je ostalo doma.

Vsi otroci poročeni, se jim dobro godi,
le sin v Venezueli domotožje trpi.
Kadar mati s sinom pri mizi sedi,
najraje pogovor na Kras poleti.

Marija potuje; mnogo videla že sveta,
a najlepše pravi, je na Krasu doma.
Kjer lastovka pod gankom gnezdo ima,
kjer žabe reglajo poletne noči,
kjer slavček prepeva, da lepše se spi.

Tam, kjer burja pozimi čisti nam zrak,
kjer brinj in kamenje lepša naš Kras.
Kjer na pol bosih hodili smo nekdanj okrog,
danes se zdi, da vsak je gospod.

MOJA ŽENA (malo za smeh)

Še ko sem se ženil, — — —
lepo ženo sem si želel.
Debele ne bi nikdar zbral,
raje samec bi ostal.

Moja žena ne sme piti,
delat mora v fabriki.
Jaz ga hočem sam popiti,
z mojimi prijatelji.

Moja žena, samo moja,
jaz grem lahko k drugi spat.
"Micka" bo mene poslušala,
njej dam lahko prstan zlat.

Prvo leto, ko sva se vzela,
začela se je debelit.
Pravi: "V tovarni ni več dela."
Skrivaj začela žganje pit.

Čez ograjo grem k sosedu; — —
potožit malo kakšna je. — — —
Kmalu bi na soseda stopil,
ko mojo ženo objemal je.

O nesrečna ti prevara,
meni vse narobe gre.
Materin dan je zdaj na vratih,
kaj naj vse v pozabo gre?

Rož rudečih ji bom kupil,
vroče pritisnil na srce.
Ljubezen znova bo gorela,
kot od začetka gorela je.

FIJI

Fiji iz zemlje kipi,
z morjem je obdano.
Radovedno ljudstvo tja hiti,
občudovat plažo in korale.

Siromašno živijo vsi,
veselo razigrano.
Fiji nima še TV
vsi pojejo tam zbrano.

Vas, ob koči koča,
otrok na tleh leži.
Mati na tleh povija,
vesela pri njemu zaspi.

Hoteli polni ljudi,
raznih delov sveta,
nobeden se ne smeji,
kot Fijijan, ki je tam doma.

WORLD BOOK ENCYCLOPEDIA

World Book naj vsak pozna,
koliko vrednosti ima.
Lahko razumljiva je,
dobra za študente vse.

World Book svetovno znana,
največ na svetu je prodana.
V več jezikih pisana je,
nobeden naj ne bo brez nje.

World Book za slepe knjige ima,
po traku poslušā deček, deklica.
Kar slepi človek si želi,
v knjigah praktično dobi.

Vztrajen na delu moraš biti,
od hiše do hiše vedno hoditi.
Vrednost knjig mora na plan,
velik zaklad otroku je dan.

CVET

Cvet velikega je pomena,
krasi vrtove vsakega plemena.
S cvetjem dojenčka oznamimo,
mrliču na grob, venec položimo.
Poroka brez cvetja ni nobena,
cerkev s cvetjem okrašena.

(Pesmica hčerke Neve Bole – Roeder)

KNJIŽNICA NA ELTHAMU

Na griču v lepi naravi,
si na Elthamu v dvorani.
Najprej malo popij malo pojej,
potem si še knjižnico oglej.

Knjižnica nudi branje za vse,
mlademu in staremu nekaj pove.
Vsako nedeljo odprta za vse,
če si član ali pa ne.

Čez mesec vrneš knjigo nazaj,
spet prideš na Eltham v slovenski gaj.
Pod bori zelenimi v senci sediš,
če želiš sonca, ga na griču dobiš.

Tu razvedrila res je za vse,
se v daljavo oziraš, – misliš,
da v Sloveniji si že.

Darovalcem knjig, hvala iz srca,
bralcem pa Bog zdravja naj da.
Da bi še dolgo brali,
našo knjižnico večkrat obiskali.

UHAN

Uhan na uho si fant želi,
čeprav učitelj se jezi.
To je današnji moderen svet,
tudi fant mora uhan imet.

Varaš se ti mlad fantič,
bojim se, da iz tebe ne bo nič.
Že pred davnimi leti, – –
isto tako je bilo na sveti.

Uhane največ berači so nosili,
ko od hiše do hiše so prosili.
Zdravnik uhana ni imel,
pameten človek si ga ni želel.

Ko te vrstice bo fant prebral,
bo spregledal, da je zaostal.
Pusti – uhan naj dekletu uho krasi,
nekaj več ve, kdor na svetu dolgo živi.

ŠIVILJA

Šivilje poklic malo poštet,
a dobro je ta poklic imet.
Veliko doto dekcle ima,
katera vse sama šivati zna.

Kdor brez tega dara se rodi,
zaman se šivati uči.
Kar vrži dekcle škarje v stran,
drug poklic naj ti bo zbran.

Če roka škarje bo prav vodila,
lepo oblečena boš hodila.
Za obleč otroke nič ne skrbi,
blaga male kose se povsod dobi.

Čeprav poklic šivilje ni poštet,
lepo je tudi ta poklic imet.
V izložbi, oko vzorec posname,
to delajo pridne požrtvovalne mame.

Za nove obleke nič ne skrbi,
samo manj časa za gledati T.V.

SLOVENIJA

Slovenija zemlja mila,
pod slabo zvezdo si se rodila.
Še predno razcvetela — — —
si sirota ovenela.

V materino naročje so otroci želeli,
a tudi tokrat prevaro imeli.
Kjer otroci strica in tete v hiši žive,
še mati misli: to naše je vse.

Sin dorasel Hrvatice za ženo vzame,
Srb pa za zeta v hiši ostane.
Lepa Makedonka sinu srce je vnela,
hčerka pa Črnogorca prisrčno objela.

Slovenska beseda iz srca mi izvira,
mati Slovenija na žalost pa umira.
Močan sin je gospodar, — — —
za malo sestro mu ni mar.

Mi iz tujine bomo pomagali,
tu slovensko brali in pisali.
Ko minulo bo sto let, — — —
Slovenec mora še živeti.

Prelepo doto mi imamo, — —
da po dolgih letih bi šla v pozabo.
Lepi so jeziki vsi, a pustiti, — —
da slovenski jezik še živi.

ČESTITKE K 30-LETNICI
SLOVENSKEGA DRUŠTVA MELBOURNE

Trideset let je že za nami,
ko prvi Slovenci so se zbrali.
Svoj dom močno želeli, — —
spravljat skupaj so začeli.

Prvi mnogi so nas zapustili,
nekateri v druge kraje preselili.
Kdor med nami še živi; ta naj pove,
kako težak začetek je. — — —

Nič ne bom jokala, raje malo pobahala.
Na griču dom stoji, domotožja tukaj ni.

Oče za Slovenijo si je Eltham zbral,
hčerko pa na Planico poslal.
V Diggers Rest se sin "Jadran" rodi,
mlajšo hčerko pa v Wodongo Albury naseli.
Pozabila sem Geelong, tudi tam je slovenski dom.

To je slovenska povečana družina,
oče srečen, sina in hčerke ima.
Ni še konec, oče lahko si vesel,
mogoče še kak nov dom se bo začel?

Kaj vse sloga naredi, — — —
pokaže Slovenec v Avstraliji.
Prav vse poklice mi imamo,
še "Slovenca Ministra" tu poznamo.

Tu lahko vsak s ponosom pove,
da je potomec slovenskega očeta in matere.
Živel slovenski rod tu in vse povsod!

KAZALO

Šepulje	11
Dutovlje	12
Ricmanje	13
Komen	14
Sežana in Križ	15
Tomaj	16
Utovlje	17
Kopriva	17
Avber	18
Kazlje	19
Repentabor	20
Skopo	21
Prosek	22
Gorica	23
Kras	24
Luni	25
Teran	26
Fantje nabor	27
Roža ljubezni	28
Koklja	29
Ledene rože	30
Moj oče	31
Moja mama	32
Nevi	33
Kruh med vojno	34
Kava za časa vojne	35
Cikorija med vojno	36
Kurjava med vojno	37
Bršljan	38
Danili	39
Avstralija	40
Eukalyptus	41
Kangaroo	42
Hanging rock	43
Geelong	44
Korale	44
Lakes Entrance	45
Pomladi Mount Dandenong	46
Poletje	47